

CANT A L'AMOR

Per *Joan Baptista Xuriguera* (Barcelona)

Amor dels meus amors! La meua lira
tothora llença al vent el mateix cant,
només vibra per tu, i quan respira
les cordes totes fan una guspira
com el llampeguejar d'un diamant.

Van estenent ton nom d'enamorada,
d'efluvis enjoiat, per tot l'espai,
amb una força ardent, blanca i alada
i els colors d'una llum avellutada
perquè el teu nom sonor no es perdi mai.

Quan veig els teus ulls blaus, l'ànima encesa
sembla tocar amb les ales l'infinit,
i sota un firmament blau de turquesa
s'escolten amb un ritme de tendresa
tots els batecs suaus de dins del pit.

Davant del rostre teu que lluu i fulgura,
em bressa el dolç vaixell d'una cançó,
i arreu on miro et veig com la figura
d'algun retaule antic, brillant i pura,
que em pren la força, el cor i la raó.

Em sento viure en tu que ets flama densa...
Cercò en la terra el teu dolç caminar
i al raig del sol la teva llum intensa,
i veig en tot el món ton ombra immensa
i en l'aire el teu perfum puc respirar.

Les teves mans són plenes d'harmonia,
perfectes formes d'un marfil rosat
que broden el teixit de l'alegria,
i em porten el meu pa de cada dia
per mantenir el meu cos sempre encisat.

I els braços, lliris blancs, ales esteses
que arriben, als meus ulls, de pol a pol
portant en rics penjolls sedes desfetes.
I els peus semblen captives orenetes
que senten el desig d'aixecar el vol.

Del teu retrat, Amor, figura destra
que viu al cor i regna al pensament,
quan miro el món el marc és la finestra
i et veig per tot arreu feta obra mestra
omplint tots els racons del firmament.